

בבית המשפט העליון

רע"פ 4878/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: יעקב קולצ'ינסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 16.07.2019 בעמ"י 37522-07-19 שניתנה על ידי כב' השופטת תמר בזק רפפורט

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 16.7.2019 בעמ"י 37522-07-19 (כב' השופטת תמר בזק רפפורט) שהותירה על כנה את החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 15.7.2019 במ"י 16996-07-19 (כב' השופט ביאלין אלעזר) לפיה יפורסם שמו של המבקש, החשוד בביצוע עבירות מין בקטינים.

1. המבקש עצור מיום 7.7.2019. למחרת מעצרו, בהחלטה מיום 8.7.2019, נעתר בית משפט השלום לבקשת המבקש והורה שלא לפרסם את פרטיו, נוכח השלב הראשוני בו מצויה החקירה בעניינו. ביום 15.7.2019, ניתנה החלטת בית משפט השלום לפיה יוסר צו איסור הפרסום. על כך הגיש המערער ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט קמא דחה את הערר בנמקו כי כדי להיעתר לבקשת איסור פרסום טרם הגשת כתב אישום, יש לבחון האם הפגיעה במבקש עקב הפרסום תגבור על העניין הציבורי הטמון בו. נקבע כי ניתן לקבוע שייגרם נזק של ממש למבקש מן הפרסום, נזק הנגרם באופן טבעי בפרסום מסוג זה בשל העבירות בהן חשוד המבקש, והיותו אב לקטינה בת 14. עם זאת, התקבלה עמדת המדינה כי פרסום שם המבקש עשוי להוביל לאיתור קורבנות נוספים שנפגעו על ידי המבקש, תוך ציון מסמכים ספציפיים שהוצגו על ידי המדינה ומצדיקים מהלך זה. על החלטה זו הגיש המבקש את הבקשה שלפניי, במסגרתה הוא טוען כי על פי קביעת בית המשפט קמא, הוכח הנזק החמור שייגרם לו ולמשפחתו עקב הפרסום, וכי על אף העניין הציבורי שקיים בפרשה, הצורך החקירתי בפרסום שמו קלוש ביותר.

2. לאחר שבחנתי את הבקשה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שמתעוררת בהם שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי צדק חמור או עיוות דין למבקש (בש"פ 2877/19 דהן נ' מדינת ישראל (25.4.2019)). במקרה זה, כרי כי לא מתעוררת שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש. כמו כן, אינני סבור כי מתקיים אי צדק חמור בעניין זה. כפי שציינו בתי המשפט קמא בהחלטותיהם, עקרון פומביות הדיון נחשב לעיקרון על בשיטת המשפט הנהוגה במחוזותינו, ואך במקרים חריגים יינתן צו איסור פרסום על שמו של חשוד. הכללים הרלוונטיים לענייננו מקנים לבית המשפט שיקול דעת רחב, וקובעים כי בית המשפט יורה על איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום "אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני הענין הציבורי שבפרסום" (סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984).

3. בענייננו, לטענת המבקש ייגרם למשפחתו ולבתו הקטינה בפרט, נזק עצום שיש בו כדי למנוע את פרסום שמו. אכן, פרסום שמו של נאשם או חשוד בעבירות מין טומן בחובו השלכות קשות על בני משפחתו, ובעיקר קשה הפגיעה בילדיו הקטינים. עם זאת, למרבה הצער, זוהי מציאות חייהם של בני משפחות חשודים ונאשמים, הנפגעים לעתים קרובות מהשלכותיו של ההליך הפלילי, על לא עוול בכפם. בית משפט זה עמד בעבר על חשיבות פרסום שמות נאשמים או חשודים בעבירות מין, והדבר נכון ביתר שאת כאשר הדבר עשוי לסייע לאתר מתלוננות או מתלוננים נוספים (בש"פ 6160/15 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.10.2015)). בתי המשפט דלמטה ערכו איזון בין מידת הפגיעה במבקש ובבני משפחתו, לבין חשיבות פרסום שמו. לא מצאתי שיש להתערב בהחלטתם. על כן, הבקשה נדחית.

ניתן בזאת צו איסור פרסום על החלטה זו עד ליום 12.8.2019. ממועד זה, במקביל לפרסום שם המבקש, תפורסם גם החלטה זו.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ט (8.8.2019).

שׁוֹפֵט